

Breu relat per tots/totes vosaltres per fer l'exercici de les vostres professions des de la humanitat.

Dr. Juan Duque, Lidia, Marga, Ana, Isa, Encarna.
PHP – Hospital Sant Rafael - Barcelona

Per la llum de la meua vida, no sé quan, ni sota quin cel, es va anar formant un teixit de grisos feridors, com si una aranya malèvola tingués poder per restar-li color als meus dies. És llavors quan l'esperança s'esquerda i tot té un vel de desconsol.

El camí es fa llarg i de vegades l'horitzó massa llunyà, però continues caminant. No saps, ben bé, si per inèrcia o tossuda voluntat de guanyar-li espai a la foscor. I va ser en aquest indret de desencís i incerteses, que davant el meu present vàreu estendre la vostra xarxa de pau i serenor. Com hi vaig arribar i el dolor d'algunes vivències poc importa, la realitat és que soc dins d'ella i el seu aixopluc està enfortint el meu ferit coratge.

Caminem plegats i la petjada és viva, on la comprensió i el respecte omplen cada pam de l'entramat, entre l'esforç i la lluita dividida que representa compartir el pes dels mals moments, cercant respostes positives per al cos i el pensament.

I sou vosaltres l'ombra protectora, ajudant a endreçar els batecs del nostre cor, amb un somriure, una paraula, la mirada pacificadora, un silenci respectuós, que obren escletxes sobre cada mur.

El camí de vegades és dur i trobem en ell més pedres que flors, més pols que camps llaurats, més silencis que sons de natura generosa, però el més important és seguir, no renunciar al nostre destí, sabent que tot en el seu conjunt pertany a l'esforç d'arribar i a l'aprenentatge que la vida demana, en algunes ocasions, amb més exigència que d'altres.

Amb tot aquest bagatge, torna la llum, gota a gota, potser lentament, però amb un vigor que malgrat la feblesa del moment, ja sap trencar els lligams amb la penombra. L'aranya va perdent fils i haurà de començar de nou la seva feina, ara des de la bondat i el positivisme, teixint sobre l'esperança una xarxa on la fortalesa s'hi pot agafar, formant un *tot* de saviesa vital.

Cadascú de nosaltres arriba a la vostra porta amb la seva història, la seva tendresa i humanitat expressada com tothom des del sentiment més íntim i, possiblement, des del patiment i el dolor que tots els éssers humans reconeixem en algun racó de la nostra existència. Per això els nostres cors agraïts us portaran sempre dins en la realitat de les mans esteses i les abraçades que curen.

Seguirem caminant junts, malgrat fer personalment la nostra senda, perquè ens uneix un motiu per al qual lluitar, fins aconseguir fer-lo realitat: el requisit que tota la societat entengui com a malaltia pròpia de possible patiment, el trencament de la **Salut Mental**.

R.Guri – abril /maig 2023